

„Књига о Таталији“, Весна Алексић

Лепо је имати млађу сестру

Прочитала сам ову књигу за два дана. Много ми се допала јер ме подсећа на моју породицу. Код нас сам ја Таталија, али мој старији брат није говорио јапански кад сам се родила.

Дечак у књизи има пет година и тешко му је да прихвати да ће добити сестру. Његова мама је свима послала слику бебе, а бака, дека и небиситерка Цеца су га убеђивали да ће бити добар старији брат. Када је ишао у куповину са мамом и татом, бирао је ствари за Таталију које су му се мање свиделе. Успео је да добије опрему за експерименте јер њему сестра није била у плану. Његова сестра Таталија, то јест Наталија, дошла је у пола ноћи. Тада је дечак престао да говори, то јест почео је да говори јапански језик. Када су довели Наталију кући, нико није знао да он смишља да је пошаље на Јупитер, да је остави у прашуми или да је поклони диносаурусима биљоједима. Наталија је добила жутицу и није се пробудила три дана. Мама и беба су отишле у болницу, а дечак је био веома тужан и мирисао мамин шал. То ми је био занимљив део у књизи јер и мене парфем моје маме подсећа на њу. Дечак се забринуо за Наталију, питао се како јој је у болници јер је мала и не уме да се брани. Тата му је рекао да не брине, да је важно да је он добро и дечак је тада мало заволео сестру. То је најбољи део у књизи, јер је схватио да је воли и да их чека пуно нових авантура у животу. Могу да замислим како му је било јер сам и ја млађа сестра и брат ми је причао да се он осећао слично дечаку из приче кад сам се родила.

Из ове књиге сам научила да свако има право да погрешити, али да је љубав најважнија. Препоручила бих свима да је прочитају и сазнају колико је лепо имати млађу сестру.

„Књига о Таталији“, Весна Алексић

Љут сам што долази Наталија

